चिच्छेद बहुधा कर्णः शरैराशीविषोपमैः। ततः कार्म्मुकमादाय भीमो दृढतरं तदा।
छादयामास विशिखैः कर्णं परबलार्द्दनं। ततो युद्धमभूद्घोरं कर्णपाण्डवयोर्म्मृधे।
हरीन्द्रयोरिव मुहुः परस्परवधैषिणोः। ततः कर्णो महाराज भीमसेनं त्रिभिः शरैः।
आकर्णमूलं विव्याध दृढमायम्य कार्म्मुकं। सोऽतिविद्धो महेष्वासः कर्णेन बलिनाम्बरः। २४९५
घोरमादत्त विशिखं कर्णकायावदारणं। तस्य भित्त्वा तनुत्राणं भित्त्वा कायञ्च सायकः।
प्राविशद्धरणीं राजन् वल्मीकमिव पन्नगः। स तेनातिप्रहारेण व्यथितो विह्वलन्निव।
सञ्चचाल रथे कर्णः क्षितिकम्पे यथाऽचलः। ततः कर्णो महाराज रोषामर्षसमन्वितः।
पाण्डवं पञ्चविंशत्या नाराचानां समार्पयत्। आजघ्ने बहुभिर्व्वाणैर्ध्वजमेकेषुणाऽहनत्।
सारथिञ्चास्य भल्लेन प्रेषयामास मृत्यवे। छित्त्वा च कार्म्मुकं तूर्णं पाण्डवस्याशु पत्रिणा। २४८०
ततो मुहूर्त्ताद्राजेन्द्र नातिकृच्छ्राद्धसन्निव। विरथं भीमकर्म्माणं भीमं कर्णश्चकार ह।
विरथो भरतश्रेष्ठ प्रहसन्नभिलोपमः। गदां गृह्य महाबाहुरपतत्स्यन्दनोत्तमात्।
अवप्लुत्य च वेगेन तव सैन्यं विशाम्पते। व्यधमद्गदया भीमः शरमेघानिवानिलः।
नागान् सप्तशताञ्चाजघ्नोषादन्तान् प्रहारिणः। व्यधमत्सहसा भीमः क्रुद्धरूपः परन्तपः।
दन्तवेष्टेषु नेत्रेषु कुम्भेषु च कटेषु च। मर्म्मस्वपि च मर्म्मज्ञस्तान्नागानवधीद्बली। २४८५
ततस्ते प्राद्रवन् भीताः प्रतीपं प्रहिताः पुनः। महामात्रैस्तमावव्रुर्म्मेघा इव दिवाकरं।
तान् स सप्तशतान्नागान् सारोहायुधकेतकान्। भूमिष्ठो गदया जघ्ने वज्रेणेन्द्र इवाचलान्।
ततः सुबलपुत्रस्य नागानतिबलान् पुनः। पोथयामास कौन्तेयो द्विपञ्चाशदरिन्दमः।
तथा रथशतं साग्रं पत्तींश्च शतशोऽपरान्। न्यहनत् पाण्डवो युद्धे तापयंस्तव वाहिनीं।
प्रताप्यमानं सूर्य्येण भीमेन च महात्मना। तव सैन्यं सञ्चुकोच चर्म्माग्नावाहितं यथा। २४९०
ते भीमभयसन्त्रस्तास्तावका भरतर्षभ। विहाय समरे भीमं दुद्रुवुर्व्वै दिशो दश।
रथाः पञ्चशताश्चान्ये ह्रादिनश्चर्म्मवर्म्मिणः। भीममभ्यद्रवन् घ्नन्तः शरपूगैः समन्ततः।
तान् स सप्तशतान् वीरान् सपताकध्वजायुधान्। पोथयामास गदया भीमो विष्णुरिवासुरान्।
ततः शकुनिनिर्द्दिष्टाः सादिनः शूरसम्मताः। त्रिसाहस्रा ययुर्भीमं शक्त्यृष्टिप्रासपाणयः।
प्रत्युद्गम्य जवेनाशु साश्वारोहांस्तदाऽरिहा। विविधान् विचरन् मार्गान् गदया समपोथयत्। २४९५
तेषामासीन्महाशब्दस्ताडितानाञ्च सर्व्वशः। अश्मभिर्व्वध्यमानानां नागानामिव भारत।
एवं सुबलपुत्रस्य त्रिसाहस्रान् हयोत्तमान्। हत्वाऽन्यं रथमास्थाय क्रुद्धो राधेयमभ्ययात्।
कर्णोऽपि समरे राजन् धर्म्मपुत्रमरिन्दमं। स शरैश्छादयामास सारथिञ्चाप्यपातयत्।
ततः स प्रद्रुतः संख्ये रथं दृष्ट्वा महारथः। अन्वधावत् किरन् बाणैः कङ्कपत्रैरजिह्मगैः।
राजानमभिधावन्तं शरैरावृत्य रोदसी। क्रुद्धः प्रच्छादयामास शरजालेन मारुतिः। २५००
सन्निवृत्तस्ततस्तूर्णं राधेयः शत्रुकर्षणः। भीमं प्रच्छादयामास समन्तान्निशितैः शरैः।